

tidligere fundet Sted. Ifølge det forrige kongelige danske Cancellies Skrivelse af 7de Mai 1839 kunne saaledes de Fanger, hvortil der ikke er Plads i Møens Tugthuus, overflytted til Straffeanstalten paa Christianshavn, og ifølge en kongelig Resolution af 17de Decbr. 1842 overflyttedes paa eensgang samtlige qvindelige Fanger, jeg troer et Antal af 50, fra Møens Tugthuus til Straffeanstalten paa Christianshavn, og ved samme Resolution er det bestemt, at for Fremtiden skulle de qvindelige Fanger, som dømmes til Arbejde i Møens Tugthuus, ikke afleveres til bemeldte Tugthuus, men umiddelbart til Straffeanstalten paa Christianshavn. Man seer heraf, at man tidligere ikke har havt sær Betænkelighed ved saadanne Omflytninger, og det forekommer mig virkelig heller ikke, saaledes som ogsaa den sidste ærede Taler har anerkjendt, at der er Grund til at frygte for nogen særegen Ulempe ved at betro Jussitsministeren den omhandlede Myndighed, idet det er naturligt, at Overbestyrelsen med Hensyn til sige Omflytninger vil være meget vaersom og kun gjøre Brug af dem, hvor det er aldeles nødvendigt. Men der kan undertiden indtræffe Tilfælde, hvor det kan være et særdeles Gode for Bestyrelsen at kunne omflytte Fangerne, navnlig for Straffeanstaltens egen Sikkerheds Skyld; naar der for Exempel mærkes en slet Tone i Straffeanstalterne, naar der er Grund til at frygte Mytteri, som kunde sætte Anstaltens Sikkerhed i Fare, saa kan en fornuftig Bestyrelse ved itide at forflytte enkelte af de meest farlige Forbrydere til en anden Straffeanstalt, hvor de ere ubekjendte med de locale og personlige Forhold, forebygge Ulykker, som man tidligere har været udsat for i Straffeanstalten paa Christianshavn, men som imidlertid maae antages fornemmelig at hidrøre derfra, at det kun var en vis Klasse af Forbrydere, man overflyttede fra Fæstningen til Straffeanstalten, nemlig de yngre og kraftfuldere, som man havde paatænkt at oplære til visse Haandværk.

Jeg skjønner saaledes ikke rettere, end at de Betingelser, hvorunder den høitærede sidste Taler erkjendte, at Omflytning burde kunne finde Sted, nemlig, naar der var en Nødvendighed derfor eller vigtige For-

maal lode sig opnaae, virkelig ere her tilstede, og jeg skal derfor for mit Vedkommende, idet jeg troer ogsaa heri at være enig med et andet Medlem af Udvalget, der under den forrige Sæssion behandlede denne Sag, tillade mig paa det Bedste at anbefale til Thinget at antage nærværende Lovforslag usforandret, saaledes som det er kommet til os fra det andet Thing.

Orsted: Jeg kan aldeles ikke erkjende, hvad den ærede Taler, der nys satte sig, har ansøgt om Omstændigheder, der have forandret sig, siden Sagen sidst blev behandlet her. Hvad det angaaer, at Straffeanstalterne ere gaaede over fra at være Provindsal-Indretninger til at blive Stats-Anstalter, som vedligeholdes paa hele Statens Befolkning, da er dette Noget, der allerede var som forudsat, da Sagen sidst Gang var under Forhandling, og som aldeles ingen Indflydelse har paa Sagen, uden forsaavidt man vil see denne fra det oeconomiske Synspunkt, nemlig at en Provinds skulde lide ved at blive bebyrdet med Fanger, som efter den almindelige Lovgivning skulde hensesattes i en Straffeanstalt andetsteds. Hvad det angaaer, at der er bleven en fælles Overbestyrelse, da var det ogsaa saa godt som afgjort dengang, og at Straffemyndigheden nu er den samme i de forskjellige Straffeanstalter, skjøndt nedlagt i forskjellige Hænder, det gjør paa ingen Maade, at Tilstanden i de forskjellige Straffeanstalter bliver den samme. Naar den ærede Taler siger, at Behandlingen nu ogsaa er eens i de forskjellige Straffeanstalter, og at den navnlig i Straffeanstalten i Viborg er bleven mere overensstemmende med den Behandling, som finder Sted i de andre Straffeanstalter, navnlig i den kjøbenhavnske, saa udtrykker dog den ærede Taler sig derover med nogen Usikkerhed, og det baade om der virkelig er skeet en saadan Forandring, og om hvorvidt den strækker sig. Det er derfor aldeles ikke afgjort, at den Straf, at hensesidde i Viborg Tugthuus, virkelig er en ligesaa stor Straf som at hensesidde i Tugthuset i Kjøbenhavn. — Naar den ærede Taler har udviklet de forskjellige Fordele, som det skal have, at Bestyrelsen kan benytte de forskjellige Straffeanstalter for de forskjellige Fanger, saa synes